

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ 1

- ΤΙΤ. 1,1 Παῦλος, δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ
κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς
κατ' εὐσέβειαν
- Τιτ. 1,1 Εγώ ο Παῦλος, δούλος του Θεοῦ, ἀπόστολος δε του Ἰησοῦ
Χριστοῦ σύμφωνα με την ορθήν πίστιν, την οποίαν ο Θεός
απεκάλυψεν στους εκλεκτούς του, και την πλήρη γνώσιν
της αληθείας, που οδηγεί εις την ευσέβειαν,
- ΤΙΤ. 1,2 ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς
Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων,
- Τιτ. 1,2 και μας θεμελιώνει επάνω εις την ελπίδα της αιωνίου ζωῆς
την οποίαν ο αψευδής και απολύτως αληθής Θεός ἔχει
υποσχεθῇ προ πολλῶν αἰώνων,
- ΤΙΤ. 1,3 ἐφάνέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν
κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,
- Τιτ. 1,3 την εφάνέρωσε δε εις καιρούς που ο ἴδιος εἶχεν ορίσει με
τον λόγον του, δηλαδή με το ευαγγέλιον, με το ευαγγελικόν
κήρυγμα, το οποίον κατὰ διαταγὴν του σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ
εἶναι ἐμπιστευμένον ως πολύτιμος θησαυρὸς εις ἐμέ,
- ΤΙΤ. 1,4 Τίτω γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις, ἔλεος,
εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν.
- Τιτ. 1,4 στον Τιτον, γνήσιον κατὰ την κοινήν μας πίστιν
πνευματικόν μου τέκνον, εἶθεν να εἶναι ἡ χάρις, το ἔλεος, ἡ
εἰρήνη ἀπὸ τον Θεόν Πατέρα και τον Κυριον Ἰησοῦν
Χριστόν, τον Σωτήρα μας.
- ΤΙΤ. 1,5 Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα

- ἐπιδιορθώση, καὶ καταστήσης κατὰ πόλιν
πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διευταξάμην,
- Τιτ. 1,5 Δια τοῦτο ακριβῶς σε αφήκα, διερχόμενος ἀπὸ τὴν Κρήτην,
δια να οργανώσης καλύτερον και συμπληρώσης ὅσα ἐγὼ
βιαζόμενος να φύγω παρέλειψα, και να εγκαταστήσης εἰς
κάθε πόλιν πρεσβυτέρους, ὅπως ἐγὼ σε διέταξα.
- Τιτ. 1,6 εἴ τίς ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων
πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα.
- Τιτ. 1,6 Και προκειμένου να ἐκλέξης πρεσβύτερον, θα ἐξετάξης
πρώτον, εἰ κανεὶς εἶναι ἀνεπίληπτος και ἀκατηγόρητος,
σύζυγος μιᾶς γυναικὸς εἰς ἐνὸς γάμου κοινωνίαν, εἰ ἔχει
παιδιά πιστά στον Χριστόν, τα ὁποῖα δεν κατηγοροῦνται ὡς
ἀσωτα ἢ ἀνυπότακτα.
- Τιτ. 1,7 δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς Θεοῦ
οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ
πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ,
- Τιτ. 1,7 Διότι πρέπει ὁ ἐπίσκοπος, ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς
ἐπιστάτου ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ, να εἶναι ἐμεμπτος και
ἀκατηγόρητος, ὄχι αὐθάδης οὔτε ευερέθιστος και ὀργίλος,
να μὴ εἶναι φίλος τοῦ κρασιοῦ, να μὴ χειροδική, να μὴ
ἐπιδιώκη παράνομα και αἰσχρὰ κέρδη.
- Τιτ. 1,8 ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον,
ἐγκρατῆ,
- Τιτ. 1,8 Ἀλλὰ να εἶναι φιλόξενος, φιλάγαθος, συνετός και φρόνιμος,
δίκαιος, εὐλαβὴς και σεμνός, ἐγκρατής,
- Τιτ. 1,9 ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδασχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα
δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ
ὑγιαίνουσῃ καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.
- Τιτ. 1,9 να κρατῇ καλὰ και να μένη προσηλωμένος στον ἀξιόπιστον
λόγον, τον σύμφωνον με τὴν διδασχὴν τοῦ Κυρίου και των
Ἀποστόλων, δια να εἶναι ἐτσι ἱκανός και δυνατός να
νουθετῇ, να προτρέπη σύμφωνα με τὴν ὀρθὴν και ἀγίαν

- διδασκαλίαν, ἀκόμη δε και να αποστομώνη τους
αντιλέγοντας, αποδεικνύων ανυπόστατα τα λόγια των.
- Τιτ. 1,10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ
φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς,
- Τιτ. 1,10 Διότι υπάρχουν και πολλοί ανυπόκτοι εις την αλήθειαν του
Ευαγγελίου, ἄλλοι δε που διδάσκουν κούφια και επιβλαβή
λόγια και παραπλανοῦν και σκοτίζουν τον νουν μερικῶν.
Τετοιοι δε προπαντός εἶναι αυτοί που προέρχονται ἀπό τους
Ιουδαίους.
- Τιτ. 1,11 οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν, οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι
διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν.
- Τιτ. 1,11 Αυτούς πρέπει ο ἐπίσκοπος να τους αποστομώνη. Αυτοί
εἶναι εκείνοι που αναστατώνουν ολοκλήρους οικογενείας,
διδάσκοντες εκείνα, που δεν πρέπει, χάριν αισχροῦ
κέρδους, ως ιεροκάπηλοι.
- Τιτ. 1,12 εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρήτες ἀεὶ
ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί.
- Τιτ. 1,12 Εἶπε δε κάποιος ιδιὸς των ἀπὸ αὐτοῦς τους Κρητικούς, που
τον θεωροῦν ως προφήτην· “οἱ Κρήτες εἶναι πάντοτε
ψεῦστες, κακὰ και ανήμερα θηρία, ἀχόρταστες κοιλιές”.
- Τιτ. 1,13 ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής· δι’ ἣν αἰτίαν ἔλεγχε
αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει,
- Τιτ. 1,13 Η μαρτυρία αὕτη εἶναι ἀληθινή. Δια τοῦτο ἔλεγχέ τους
ἐντονα και ανοικτὰ, δια να κατορθώσουν ἐτσι να
κρατήσουν ἀνόθευτον και υγιὰ την πίστιν,
- Τιτ. 1,14 μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις καὶ ἐντολαῖς
ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν.
- Τιτ. 1,14 χωρὶς να δίδουν καμμίαν προσοχὴν εις ιουδαϊκοὺς μύθους
και εις ἐντολὰς ἀνθρώπων, που ἀποστρέφονται την
ἀλήθειαν.
- Τιτ. 1,15 πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιαμμένοις
καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμíanται αὐτῶν καὶ

ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις.

Τιτ. 1,15 Να μη λαμβάνουν υπ' ὄψιν των ὅσα περί καθαρῶν και ακαθάρτων φαγητῶν διδάσκουν οι ψευδάδελφοι Ιουδαῖοι. Διότι εἰς μεν τους καθαρούς κατὰ την καρδίαν εἶναι ὅλα καθαρά· εἰς δε τους μολυσμένους ἀπὸ την αμαρτίαν και ἀπίστους τίποτε δεν εἶναι καθαρὸν, ἀλλὰ ἔχει μολυνθῇ ο νους των και ἡ συνείδησίς των.

Τιτ. 1,16 Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

Τιτ. 1,16 Ομολογούν με τα λόγια, ὅτι γνωρίζουν τον Θεόν, με τα ἔργα των ὁμως τον αρνοῦνται. Εἶναι δε ἔτσι βδελυροὶ και αποτρόπαιοι και ἀπειθεῖς και δια κάθε καλὸν ἔργον ἀνίκανοι και ἀνάξιοι.

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ 2

Τιτ. 2,1 Σὺ δὲ λάλει ᾧ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ.

Τιτ. 2,1 Συ ὁμως δίδασκε ἐκεῖνα που πρέπει και ταιριάζουν εἰς την ὀρθὴν και ἀγίαν διδασκαλίαν.

Τιτ. 2,2 Πρεσβύτεας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ.

Τιτ. 2,2 Διδάσκε τους γέροντας να εἶναι προσεκτικοὶ και ἀγρυπνοί, σεμνοί, φρόνιμοι και συνετοί, υγιεῖς και ρωμαλέοι εἰς την ὀρθὴν πίστιν, εἰς την ἀγάπην, εἰς την υπομονήν.

Τιτ. 2,3 Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οἴνω πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκάλους,

Τιτ. 2,3 Επίσης τας ἡλικιωμένας γυναῖκας να εἶναι εἰς την εξωτερικὴν των ἐμφάνισιν και ἐνδυμασίαν ἱεροπρεπεῖς, (ὅπως ταιριάζει εἰς ευσεβεῖς ἀνθρώπους)· να μη

παρασύρονται εις διαβολάς και συκοφαντίας, να μην είναι υποδουλωμένοι στο πολύ κρασί, να διδάσκουν τα καλά και αληθινά,

Τιτ. 2,4 ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι,
φιλοτέκνους,

Τιτ. 2,4 δια να νουθετοῦν και σωφρονίζουν τας νέας, ὥστε αὐταὶ να αγαποῦν τους ἄνδρας των, να ἀγαποῦν τα παιδιά των,

Τιτ. 2,5 σῶφρονας, ἀγνάς, οἰκουρούς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημῇται.

Τιτ. 2,5 να εἶναι εγκρατεῖς, αγναί, νοικοκυρές, που θα φροντίζουν για τα σπίτια των, αγαθαὶ και καλόκαρδοι, που θα υποτάσσωνται στους ἄνδρας των, δια να μη βλασφημῇται ἀπὸ αὐτοὺς ὁ λόγος του Θεοῦ.

Τιτ. 2,6 Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν,

Τιτ. 2,6 Επίσης τους νεωτέρους να τους νουθετῇς και να τους προτρέπης να εἶναι εγκρατεῖς και σῶφρονες,

Τιτ. 2,7 περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, ἀφθαρσίαν,

Τιτ. 2,7 προσφέρων τον ευατὸν σου κατὰ πάντα παράδειγμα καλῶν ἔργων και φροντίζων, ὥστε ἡ διδασκαλία σου να εἶναι αγνή και καθαρὰ, να εμπνέῃ την σεμνότητα, να εἶναι σταθερὴ και ἀπρόσβλητη ἀπὸ την φθορὰν και αλλοίωσιν.

Τιτ. 2,8 λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ μηδὲν ἔχων περὶ ἡμῶν λέγειν φαῦλον.

Τιτ. 2,8 Να εἶναι λόγος υγιῆς και ἀπηλλαγμένος ἀπὸ την ἀσθένειαν της αἰρέσεως, ἀμεμπτος και ἀκατάκριτος, ὥστε και ὁ πολέμιος να ἐντραπῇ, μη ἔχων κανένα κακὸν να εἴπῃ εις βάρος μας.

Τιτ. 2,9 Δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας,

Τιτ. 2,9 Πρότρεπε τους δούλους να υποτάσσωνται στους κυρίους

των, να είναι προς αυτούς ευάρεστοι εις όλα, να μη αντιλέγουν,

Τιτ. 2,10 μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένους ἀγαθὴν, ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.

Τιτ. 2,10 να μη κατακρατούν και κλέπτουν, αλλά να δείχνουν επάνω εις τα πράγματα πάντοτε κάθε αξιοπιστίαν και εντιμότητα, αγαθήν και σύμφωνον προς το θέλημα του Θεού, δια να στολίζουν έτσι εις όλα την διδασκαλίαν του σωτήρος ημών Θεού.

Τιτ. 2,11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις,

Τιτ. 2,11 Διότι εφανερώθη πλέον και εδόθη εις όλους, κυρίους και δούλους, η χάρις του Θεού, η σωτήριος δια τους ανθρώπους.

Τιτ. 2,12 παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι,

Τιτ. 2,12 Αυτή η χάρις μας διδάσκει και μας παιδαγωγεί να αρνηθώμεν την ασέβειαν και τας κοσμικὰς αμαρτωλὰς ἐπιθυμίας και να ζήσωμεν εις την παρούσαν ζωὴν με εγκράτειαν και σωφροσύνην, με δικαιοσύνην και ἀγάπην προς τους γύρω μας, με ευσέβειαν και υπακοήν προς τον Θεόν,

Τιτ. 2,13 προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

Τιτ. 2,13 περιμένοντες την ἀπερίγραφτον μακαριότητα, που ἐλπίζομεν, και την φανέρωσιν της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ἰησοῦ Χριστοῦ,

Τιτ. 2,14 ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ καθάρῃ ἑαυτῷ λαὸν

περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

Τιτ. 2,14 ο οποίος παρέδωκε τον εαυτόν του στον σταυρικόν θάνατον προς χάριν μας, δια να μας εξαγοράση από την ενόχην κάθε παραβάσεως του Νομου, να μας καθαρίση από κάθε μολυσμόν, ὥστε να συγκρατήσῃ δια τον εαυτόν του λαόν εκλεκτόν, γεμάτον ζήλον δια καλά ἔργα.

Τιτ. 2,15 Ταῦτα λάλει καὶ παρακάλει καὶ ἔλεγγε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδεὶς σου περιφρονεῖτω.

Τιτ. 2,15 Αυτὰ λέγε και πρότρεπε και ἔλεγγε με κάθε εξουσίαν. Κανεῖς ας μη σε περιφρονή.

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ 3

Τιτ. 3,1 Ὑπομίμησκε αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοίμους εἶναι,

Τιτ. 3,1 Ὑπενθύμιζε δε εις αυτοὺς να υποτάσσωνται εις τας αρχὰς και τας εξουσίας, να πειθαρχοῦν και να εἶναι ἐτοιμοι δια κάθε καλὸν ἔργον.

Τιτ. 3,2 μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

Τιτ. 3,2 Να μη κακολογον κανένα· να εἶναι ἀόργητοι και ἀφιλόνηκοι, ἐπεικεῖς και υποχωρητικοί, να δείχνουν και να φέρωνται με κάθε πραότητα προς ὅλους τους ἀνθρώπους.

Τιτ. 3,3 Ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοί, μισοῦντες ἀλλήλους·

Τιτ. 3,3 Διότι ἡμεθα κάποτε και ημεῖς μωροὶ και ἀναίσθητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι μακρὰν ἀπὸ τον Θεόν, δούλοι εις αμαρτωλὰς ἐπιθυμίας και διαφόρους ἡδονάς, και ἐπεράσαμεν τον καιρόν μας βυθισμένοι εις την κακίαν και

το φθόνον, μισητοί από τους άλλους και μισούντες ο ένας τον άλλον.

Τιτ. 3,4 ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιланθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,

Τιτ. 3,4 Όταν όμως εφανερώθηκε η αγαθότης και η φιλανθρωπία του σωτήρος ημών Θεού,

Τιτ. 3,5 οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίου,

Τιτ. 3,5 ὄχι από τα έργα της δικαιοσύνης που τάχα εκάμαμε ημεῖς, αλλά σύμφωνα με το άπειρον έλεός του μας έσωσε δια μέσου του βαπτίσματος, του λουτρού αυτού της αναγεννήσεως και δια του ξεκαινουργώματος, που χαρίζει το Αγιον Πνεύμα,

Τιτ. 3,6 οὗ ἔσχεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν,

Τιτ. 3,6 το οποίο ο Θεός έχυσε και έδωσεν εις ημάς πλουσίως δια του Ιησού Χριστού, του Σωτήρος μας.

Τιτ. 3,7 ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

Τιτ. 3,7 Και τούτο, δια να δικαιωθώμεν με την σωτήριοι χάριν Εκείνου και να γίνωμεν κληρονόμοι της αιωνίου ζωής, σύμφωνα με την χαρμόσυνον ελπίδα, που ο ίδιος μας έχει δώσει.

Τιτ. 3,8 Πιστός ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις·

Τιτ. 3,8 Αυτός δε ο λόγος, που σου γράφω, είναι κατά πάντα αληθινός και αξιόπιστος. Και περί αυτών των μεγάλων αληθειών θέλω να διαβεβαιώνης και να πείθης τους Χριστιανούς, δια να φροντίζουν, όσοι έχουν πιστεύσει στον

Θεόν, να μη μένουν εις την απλήν πίστιν, αλλά να πρωτοστατούν με ζήλον εις τα καλά έργα. Αυτά δε που είπα παραπάνω είναι έργα τα καλά και τα ωφέλιμα στους ανθρώπους.

Τιτ. 3,9 μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιϊστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.

Τιτ. 3,9 Να αντιπαρέρχεσαι δε και να αποφεύγης τας ανοήτους συζητήσεις και τας γενεαλογίας περί ευγενούς καταγωγής και τας φιλονεικίας και τας μάχας γύρω από τα ζητήματα του Ιουδαϊκού νόμου· διότι όλα αυτά είναι ανωφελή και μάταια.

Τιτ. 3,10 αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ,

Τιτ. 3,10 Αιρετικὸν ἄνθρωπον, ο οποίος ὑστερα από πρώτην και δευτέραν συμβουλήν μένει με πείσμα εις την πλάνην του, παράτησέ τον και μη συζητήσ πλέον μαζί του.

Τιτ. 3,11 εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος.

Τιτ. 3,11 Γνωρίζων, ὅτι ο τοιούτος ἔχει πλέον παρεκκλίνει από την αλήθειαν και διαστροφή και αμαρτάνει, ελεγχόμενος και καταδικαζόμενος από τον ἴδιον τον εαυτόν του, από την συνείδησίν του.

Τιτ. 3,12 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμῆν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι.

Τιτ. 3,12 Όταν στείλω εις σε τον Αρτεμῆν η τον Τυχικόν, φρόντισε με κάθε τρόπον να ἐλθῇς να με συναντήσης εις την Νικόπολιν, διότι ἐκεῖ ἔχω αποφασίσῃ να περάσω τον χειμῶνα.

Τιτ. 3,13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ.

Τιτ. 3,13 Τον Ζηναν τον νομικόν και τον Απολλῶ να τους κατευοδώσης και να τους εφοδιάσης με πολλήν επιμέλειαν,

ώστε να μη τους λείπη τίποτε στο ταξίδι των.

Τιτ. 3,14

μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων
προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ᾧσιν
ἄκαρποι.

Τιτ. 3,14

Ἀς φροντίζουν δε και ὅλοι οι ιδικοί μας να πρωτοστατοῦν
εἰς τα καλὰ ἔργα και μάλιστα εἰς τας ἐπειγούσας ἀνάγκας
των ἀδελφῶν, δια να μη μένουν ἀκαρποι.

Τιτ. 3,15

Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. ἄσπασαι τοὺς
φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν·
ἀμήν.

Τιτ. 3,15

Σε χαιρετοῦν ὅλοι ὅσοι εἶναι μαζί μου· χαιρέτησε ὅλους
εκείνους, που μας αγαπούν δια της πίστεως του Χριστοῦ. Ἡ
χάρις του Θεοῦ, ας εἶναι με ὅλους σας. Ἀμήν.